

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2009

PF 2009

**Panta rei - Na slovíčko so sestrou Xavériou Mikulovou, FDC -
Koncom Vianoc - Detský misijný klub - Koledovanie
Blahoslavená Mária Restituta - Pozvánky na plesy**

Redakčné okienko

Milí naši čitatelia,

Srdečne vás za redakciu vítam v už **17. ročníku** vydávania nášho farského časopisu Bartolomej.

Prajem vám všetko dobré, **veľa Božieho požehnania, zdravia a úspechov** v roku 2009.

V roku 2008 sme vydali dvanásť čísel na dvadsiatich, resp. v niektorých prípadoch dvadsiatich štyroch stranách v náklade 1100 - 1300 kusov, čo je aj v porovnaní s inými farskými časopismi veľmi **pekná bilancia**.

Teší ma, že si Bartolomej stále udržiava priazeň vás, farníkov farnosti Prievidza-mesto, ktorým je primárne určený, ale aj mnohých iných pravidelných čitateľov z blízkeho či vzdialeného okolia Prievidze. Verím, že aj v novom roku bude o náš farský časopis záujem.

Redakciu v súčasnosti tvorí šesť stálych členov a viacero spolupracovníkov. **Boli by sme však radi, keby sa k nám pridali aj ďalší farníci**, ktorí by boli ochotní mapovať dianie vo farnosti. Máme záujem predovšetkým o stručné spravodajstvo z rôznych podujatí, vďaka ktorému by v časopis v budúcnosti zachytával históriu farnosti ešte podrobnejšie ako dnes. Ak máte pocit, že by ste nám čo i len trochu vedeli pomôcť s prípravou materiálov, **prosíme, ozvite sa nám**.

V novom roku budeme používať novú menu, eurá. Po dlhom období sa najmä z praktických dôvodov trochu mení aj predajná cena Bartolomeja, ktorý budeme predávať za okrúhlych **30 eurocentov** (9,04 Sk). Dúfam, že aj vy skôr privítate okrúhlejšiu cenu - aj keď približne o korunu vyššiu od tej predošlej.

Vlani sme vám ponúkli možnosť predplatného s doručovaním časopisu priamo do poštovej schránky. Pre malý záujem v tomto roku už túto ponuku nezopakujeme. Ak by ste však mali zo zdravotných alebo iných vážnych dôvodov záujem o **doručovanie časopisu dobrovoľníkmi**, ozvite sa nám a budeme sa snažiť zabezpečiť, aby vám ho každý mesiac niekto priniesol.

Vynasnažíme sa, aby sme vám priniesli **veľa kvalitných materiálov** aj v tomto roku. **Nech Pán žehná našu prácu**.

Za redakciu

Alojz Vlčko
šéfredaktor

„Panta rei - všetko plynie“. Túto múdrosť vyslovil kedysi veľmi dávno staroveký antický grécky filozof. Naozaj, plynie. Aj čas plynie. Čas je veličina, ktorá sa dá merať. Meriame ho hodinami a kalendárom, dňami, týždňami, mesiacmi a rokmi a smažíme sa mu dať zmysel...

Otázka zmyslu života zamestnáva myseľ ľudí od počiatku. Moji rodičia ma vychovávali s presvedčením, že každý človek je zodpovedný Bohu i ľuďom za svoje správanie. Bol som si vedomý možnosti voľby. Mám dve oči, ktoré sú schopné rozoznať dobré od zlého, dve ruky, ktorými môžem siahnuť po osobných výhodách, alebo pomoci druhému a jazyk s jeho neobmedzenými možnosťami artikulovať, ktorý však treba nepretržite kontrolovať, aby nezaložil oheň hádok a nedorozumení. A tak som nadobudol presvedčenie, že som nesmrteľná bytosť - tak ako všetci okolo mňa - schopná radosť sa, trpieť, milovať i nenávidieť.

Čas plynie a s ním sa hýbeme aj my. A buď sa cielene uberáme k niečomu, čo sami chceme, alebo ak nie, potom sa to samo s nami uberá, a to s úplnou presnosťou, dolu vodou. Človek by ani neveril, ako dokáže, ak sa cieľavedome ne sústreďí na svoj rast, padať a pustiť. Aké jednoduché je zvyknúť si napríklad na pohodlie, nehybnosť, obmedzený priestor pohybu, nečinnosť a mnoho-mnoho iných podobných vecí.

Koľkokrát som už počul vetu: to už nie som ja. Staneme sa akýmisi zanesenými a zhodíme to na vek. V skutočnosti je to len snaha o racionalizáciu. Zanesenie ducha nie je výsledkom pribúdajúceho veku. Pravdupovediac vek by mal byť ten, ktorý ma práve od tohto chráni. Ak mi však chýba cieľavedomé zameranie na udržanie pozitívneho stavu, nutným výsledkom je práve frustrácia zo zmyslu života.

Nikto z nás nevie, aký bude tento rok. Viem len to, že v ňom urobím veľa chýb, ktoré budem musieť aj naprávať, ale mám možnosť vykonať aj dobro. Najpodstatnejšie je, že môj život má zmysel a cieľ. Preto sa snažme najst' čas pre Toho, ktorý si ho našiel pre nás. Pre nás sa stal človekom, jedným z nás, aby nám dokázal, ako veľmi mu na nás záleží...

Mgr. Daniel Markovič, kaplán

„ Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou.“ (Jn 1,16)

Narodila sa manželom Jozefovi a Anastázii Mikulovým v dedinke Čakajovce, okr. Nitra ako šieste dieťaťko, ktorému dali pri krste, krátko po narodení, meno Anna. Základnú školu absolvovala vo svojej rodnej obci. Po jej ukončení sa prihlásila na štúdiá do Banskej Bystrice. Na strednej škole Spojovej techniky Jozefa Murgaša maturovala v roku 1981. Ďalšie štúdium si

doplnila v roku 1997 na Teologickej fakulte UK Bratislava, ktoré ukončila titulom Mgr.

Hneď po maturite vstúpila do kandidatúry Kongregácie dcér Božskej Lásky. Silnému volaniu Boha sa nedalo odolať. Anna prijala rehoľné meno sestra Xavéria. Popri rehoľnej formácii pracovala ako projektantka telekomunikačných sietí na Riaditeľstve telekomunikácií v Bratislave. Sestra Xavéria teraz pôsobí ako katechétka na Základnej škole ul. Mariánska a na Obchodnej akadémii v Prievidzi.

Medzi jej záľuby patrí spev, hudba a história. Zo športov má rada volejbal a hádzanú, ktorú často hrávala, ďalej futbal a baví ju hokej. Veľmi rada šoféruje. Obaja jej rodičia teraz žijú v Bratislave. Otec bude mať 90 rokov a mama 82. K rodičom i k súrodencom prechováva krásny vzťah, kde sa odzrkadľuje harmónia rodiny, v ktorej bola vychovaná. Veľmi si váži aj svoje spolusestry - rehoľnú rodinu - v ktorej našla svoje miesto a domov.

Sestra Xavéria, bolo ťažké rozhodnúť sa v totalite pre vstup do rehole?

Keď by som povedala, že áno, bolo by to klamstvo. Každá doba prináša svoje klady i zápory. Rodičia nás vychovávali v kresťanskom duchu už od útleho detstva, a predsa človek cítil akúsi obavu, ale riadila som sa slovami Písma:.... „Stačí ti moja milosť“.

Kedy prišla rozhodujúca chvíľa odpovedať na Božiu výzvu?

Hneď po maturite. Pamätám si, že to bolo v stredu, vošla som do katedrálneho chrámu sv. Františka Xaverského a prosila som Pána o svetlo, čo mám ďalej robiť vo svojom živote. Rozhodla som sa, že spravím to, čo budeme spievať na sv. omši v žalme. Bolo tam napísané: „Budem kráčať v nevinnosti srdca svojho.“ A to som aj spravila.

Opadli zo mňa všetky starosti, pocítila som vo svojom srdci radosť, ktorú vie dať jedine Boh.

Ako pokračovala Vaša cesta k vytúženým sľubom zasvätiť sa Bohu?

Do kandidatúry som vstúpila v auguste 1981 v Rúbani pri Nových Zámkoch. Keďže rehoľné spoločenstvá nemohli v tom čase prijať dorast verejne, vytvárali sa komunity mladých sestier v civile. Každá pracovala vo svojom civilnom zamestnaní a v čase voľna sme sa stretávali v komunite v Bratislave. Bola som na Okresnej správe spojov v Topoľčanoch a potom od r. 1986 na projekte v Bratislave.

Prečo ste si vybrali práve Kongregáciu Dcéry Božskej Lásky?

Poznala som viac rehoľných rádov. Prečo túto Kongregáciu? Je to rehoľa apoštolsko-kontemplatívna. Sídлом Božej Lásky je Ježišovo Srdce a naša Kongregácia má kontemplatívnu spiritualitu - pestovať dynamickú lásku s Trojjediným Bohom. Od detstva som mala veľkú úctu k Ježišovmu Srdcu, a to bolo mojím motívom k rozhodnutiu. Naša práca je zameraná na výchovu mládeže a to všetko sa v Kongregácii FDC nachádza. Okrem toho nás volajú aj sestry mariánky a zasvätenosť Panne Márii má svoje miesto v duchovnosti našej Kongregácie.

Čo pre Vás znamená byť rehoľnou sestrou? Nikdy ste neolutovali svoje rozhodnutie?

V prvom momente mi prichádza na um odpoveď: „Byť zasvätená Pánovi, dať Jemu všetko, kto som, čo mám a čo som od neho prijala ako dar.“ Toto chcem dať tam, kde ma posielajú, tomu, s kým sa stretnem

a komu môžem pomôcť.

Nikdy som neolutovala svoje rozhodnutie, iba sa musím a aj chcem snažiť, aby ani Pán neolutoval, že ma povolal. Mojm veľkým vzorom je naša zakladateľka Františka Lechnerová, ktorá vo svojich spisoch pre sestry často používala povzbudivé slová: „Konaj dobro, rozdávať radosť, šťastným urobiť a viesť do neba.“ A mňa naplňuje radosťou, že môžem pomáhať druhým a byť blízko Pánovi.

Kde všade ste pôsobili? Kedy ste zložili večné sľuby? Čo Vám vie priniesť radosť?

V Topoľčanoch a v Bratislave začala moja kandidatúra. Trvala jeden rok a potom po vstupe do noviciátu som prišla do komunity mladých sestier vo formácii v Bratislave. Duchovne nás viedli pátri kapucíni, piaristi a jezuiti. Dobrou, no i prísnu magistrou noviciátu i juniorátu mi bola Sr. Ľudmila Bartošová, FDC, ktorá pochádza z Bystričian. Naučila ma láske ku Kongregácii, láske k práci a k spoločenstvu, za čo jej vdáčim. Sestra Ľudmila je teraz v komunite v Ivánke pri Dunaji. Popri svojom civilnom zamestnaní projektantky sme za totality usporadúvali duchovné cvičenia a obnovy pre vysokoškolákov. Po páde totality v r. 1990 ma naši predstavení poslali už v rehoľnom rúchu do Bánoviec nad Bebravou ako katechétku. Tam som pôsobila 4 roky. V roku 1991 som zložila večné sľuby v Ivánke pri Dunaji.

Moje posledné pôsobisko bolo v Dolnej Krupej, ktoré trvalo trinásť rokov. Z toho 9 rokov som bola v službe predstavenej v komunite starších sestier a a radosťou ma naplňovala aj

práca s deťmi v miestnej základnej škole pri vyučovaní náboženstva. Všetko, čo konám, čím som prechádzala v službe Bohu, bližným i mojim sestrám mi je vzácné, lebo ma to naučilo žiť život naplno. Každým dúškom obety som prežívala a prežívam radosť a pokoj, ktorý je darom od Trojjediného Boha a zanecháva hlboké rysy v duši človeka.

Vaším rehoľným patrónom je sv. František Xaverský, veľký misiónár. Je pre Vás Prievidza tiež misijným územím?

Dá sa povedať, že po 40-ročnej ateizácii je celé naše Slovensko misijným územím, a teda aj Prievidza. Učím tu iba pol roka, a preto nemôžem povedať veľké záverečné slová. Nad všetkým je Boh.

Rada by som podotkla, že cítim veľkú potrebu prehliť duchovnosť v prievidzskej mládeži. Nech nie sme iba „tradiční kresťania“, ale nech naše presvedčenie ide z hĺbky duše. Je bolestné, že niektorí prístupujú k sviatostiam iba „pre formu“. My ľudia radi všetko zastierame svojou slobodou a rozhodnutím konať slobodne, ale zabúdame konať aj zodpovedne. Kdesi som počula slová, že v Amerike je socha slobody na jednej strane oceána, ale

ktosi doplnil, že by na druhej strane oceána mala byť aj socha zodpovednosti. Potom by to bolo vyvážené v konaní človeka.

Mojím zbožným prianím je docieľiť u mládeže, ktorá mi je zverená zodpovednosť, za svoje konanie, snažiť sa konať veci skromne a pokorne, lebo dnes tieto skutočnosti vymizli z našich rodín. Určite k tomu prispeje aj Božia milosť, ktorá naše správne a zodpovedné rozhodnutia posväti.

Potešilo ma pôsobenie „Bartolomejčiat“ vo farskom kostole, tiež počet miništrantov, práca s mládežou v piaristickej škole i pôsobenie katechétovej na jednotlivých školách v celej Prievidzi. Radujem sa, že dokážeme spolupracovať a hľadať pramene, ktoré pomôžu deťom i mládeži na ceste k Pánu Ježišovi. Sú deti, ktoré vzťah k Bohu prežívajú krásne a čisto. No stretávam sa v katechéze aj s deťmi, ktoré prežívajú smútok nad rozvodom svojich rodičov, alebo im rodičia nedovolia prísť k sv. prijímaniu... Je to bolestné.

Verím, že raz pocítia Božiu lásku aj na príhovor modlitieb rodičov, starých rodičov, ľudí milujúcich mládež a čitateľov Bartolomeja. Dúfam, že im takto pomôžeme preklenúť fázu ich dospievania. Toto je mojím želaním do nového roka 2009 pre mládež v Prievidzi, aj pre všetkých čitateľov časopisu Bartolomej.

Nech Kristova Láska je spojivom v našich rodinách a v celej farskej rodine!

Za úprimné slová ďakuje
Anka G. Vavrová

Koncom Vianoc

Skončili Vianoce. Tri dni, pre nás kresťanov predĺžené ešte o pár ďalších, až kým neskončí vianočná oktáva. A kým sa nezjedia všetky zákusky, oblátky, kým sa darčeky odložia do skriň a kým nás práca, škola či povinnosti vyženú z našich chvíľku tichých a útulných domovov. Urobíme si čiarku, že sme ich abslovovali, možno dvadsiatytretí či päťdesiatštvrtýkrát. Necháme ich odísť, aj to len v prípade, že sme ich vôbec dokázali vpustiť do svojho najosobnejšieho súkromia, do tmy vlastných pochybností a večných otázok o zmysle každého nového rána. Už je neskoro rozmyšľať nad tým, či sme Vianoce nenazvali sviatkami hojnosti, rodiny a zimy iba preto, aby sme zakryli ich „naozajstnosť“, ktorá by nás v konečnom dôsledku vyrušovala v presladenom a naoko pokojnom prežívaní. Ak majú byť novým začiatkom a novým životom, nemôžu byť závislé od toho, či nanesú sneh, či budeme mať sedem druhov zákuskov, či dostaneme pohľadnice od všetkých, od ktorých sme to očakávali a či pôjdeme na polnočnú. Sú veci, na ktorých záleží a potom tie ostatné. My rozhodujeme, ako si zoradíme priority. Na ktorom mieste v rebríčku „podstatností“ je Boh,

svedomie, ľudia, veci, spomienky a nádej.

Začína nový rok. Na námestí pozametajú zvyšky petárd a rozbitých fliaš od šampanského. Vo svetle osláv si dáme predsavzatia, na ktoré sa pokúsime s príchodom obyčajných dní nezabudnúť. A možno si celkom osobne položíme otázku, či považujeme život za výzvu zmeniť seba i svet. Považovať je jedna vec, druhou je odvaha výzvu prijať. Nie je podstatné, či tak urobíme prvého januára alebo kedykoľvek inokedy. Jediné, na čom záleží, je, či výzvu prijmem s takou odhodlanosťou, akoby už ďalšia nikdy neprišla. Nikdy totiž nevieme, ktoré Vianoce budú posledné, ktorá výzva sa už nezopakuje a po ktorom rozhodnutí už nebude nasledovať opravný termín.

Viac, ako kedykoľvek predtým mi do vianočných a novoročných dní zapadá veta, ktorú raz do internetového fóra napísal jeden môj kamarát, ktorý nie je kresťanom: „Neexistuje rast bez bolesti a konfliktov. Rovnako, ako neexistuje strata, ktorá by nevedla k zisku.“

-mk-

Stromček očami malých anjelov

Keď v piatok 5.12.2008 prichádzali do Sociálne integračného centra hostia, každého vítali anjeli. Hostami boli handicapované a zdravé deti spolu s rodičmi, opatrovateľmi, starými rodičmi a priateľmi. Anjeli usadili hostí v „zasneženej“ spoločenskej miestnosti s trošku ozdobeným stromčekom. Prečo trošku? Každé dieťa si namaľovalo alebo napísalo svoje prosbičky a túžby na vystrihnutých anjeličkov a nakoniec stromček nimi dozdobili. Počas „práce“ deťom spríjemňovali chvíľky pozvaní hostia - speváci a muzikanti. Pridali sa aj samotné detičky, ktoré si

preberali darčkové balíčky od anjelov a z vďaky recitovali a spievali. Nakoniec sa rozpútala spontánna radostná tancovačka. Tohto milého podujatia sa zúčastnilo 123 ľudí, z toho 72 detí.

Posolstvo Vianoc

Vianoce sú časom, kedy ďakujeme Bohu za jeho požehnanie, že nám daruje znovu svojho Syna a jeho dôvera človeku je nekonečná. V tomto požehnanom čase ďakujeme aj svojim blízkym, navzájom sa oceňujeme hlavne láskou a pozornosťou.

ta, ktoré vyžaduje často obrovské úsilie. Odmenu bol hlavne krásny program speváckeho zboru Artanno. Podľa informácií organizácie Spokojnosť sa akcie zúčastnilo 720 ľudí, z toho 100 ťažko postihnutých detí a dospelých. Benefičného koncertu a aukcie predmetov a diel telesne a inak postihnutých detí sa zúčastnili aj vzácní hostia - Banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž, PaedDr. Juraj Ďurnek SchP, europoslankyňa SR Anna Záborská, poslanec NR SR Vladimír Jánoš, poslanec za Trenčiansky samosprávny kraj Ing. Vojtech Čičmánek, JUDr. Katarína Macháčková, MUDr. Šimko a iní.

V nedeľu 21.12.2008 boli počas akcie Posolstvo Vianoc na Benefičnom koncerte v kostole Najsvätejšej Trojice oceňovaní aj nepoznaní obetaví ľudia. Sú to rôzni opatrovatelia, rodiny, starajúce sa o postihnutých, o ich zaradenie sa do bežného živo-

Výtazok z dobrovoľného príspevku na koncerte a nasledovnej aukcie bude slúžiť na financovanie ozdravného pobytu pre ťažko postihnuté deti pri mori.

Text a foto: M. Melicherčíková

Misijný deň detí

Tretia adventná nedeľa je tiež Misijným dňom detí. Preto katechétky farnosti, v spolupráci s Centrom voľného času Spektrum v Prievidzi, usporiadali v nedeľu 14. 12. 2008 v Pastoračnom centre TRNKA bohatý program misijných hier, súťaží, tvo-

rovosti a nácvik kolied Dobrej noviny. Nielen deti, ale i dospelí prežili príjemné popoludnie v živom spoločenstve viery, nádeje a lásky.

Jarka Ugróczyová

Pápežské misijné diela

Apoštol Pavol nám ponúka v liste Galaťanom jednoduchý kľúč na správny život: „Žite duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete. Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnev, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť.“ (Gal, 5,16-23)

Ako ale dosiahnuť toto vznešené ovocie Ducha? Pavlova odpoveď je jednoduchá: „Ved' celý zákon sa spĺňa v jedinom slove, v tomto: „Milovať budeš svojho bližného ako seba samého!“ (Gal, 5,14) Je to Božia výzva pre nás. Výzva opustiť vychodené chodníčky, všimnúť sa ľuďom okolo seba, budovať spravodlivejší svet a prinášať Božie svetlo tam, kde je tma.

Určite dobrým začiatkom môže byť aj táto výzva: Staň sa členom Pápežského misijného diela.

Prostredníctvom neho môže každý kresťan účinne prispievať k šíreniu Božieho kráľovstva vo svete modlitbou, obetovaním utrpenia v chorobe i konkrétnou hmotnou pomocou.

Pápežské misijné dielo:

- má za sebou temer 200-ročnú tradíciu
- koordinuje misijnú činnosť na všetkých svetadieloch
- podporuje vyše 42 000 škôl, 1600 nemocníc, 6 000 pojazdných ambulancií, 780 stredísk malomocných, 12 000 sociálnych a charitatívnych projektov
- podporuje niekoľko miliónov hladaujúcich detí
- pomáha v najchudobnejších oblastiach sveta.

Kde začať?

Ak máš viac ako 14 rokov, príď na pravidelné mesačné stretnutie Klubu priateľov misií do Pastoračného centra TRNKA. Detský misijný klub pre deti a mládež do 14 rokov sa v PC TRNKA stretáva každú nedeľu o 14.00 - deti poznávajú radostný život s Ježišom - ich bratom, stávajú sa malými misionármi. Deti pomáhajú deťom.

Bližšie informácie:

Jaroslava Ugróczyová, 0915 159 275

Vianoce 2008 očami detí z DMK v Trnke

Nedeľa 28. 12. 2008 bola poslednou nedeľou v kalendárnom roku 2008. Naši malí - mladí misionári sa stretli v Detskom misijnom klube aj v tento deň, kde prežili ďalšie nedelne odpoľudnie plné hier a zábavy.

Pri tejto príležitosti im pani katechétka položila zopár otázok:

1. Kedy a ako si sa začal/-a pripravovať v Vianoce 2008 doma a vo farnosti ?
2. Na aký tohtoročný vianočný zážitok si najradšej spomínaš?
3. Ako sa ti páči v Detskom misijnom klube - DMK? Čo by si tu zmenil/-a?

Simonka Borková, 4.roč. ZŠ

1. Pripravovať som sa začala začiatkom decembra. Šetrila som si na darčeky. Pomáhala som piecť koláče, zdobiť vianočný stromček. Spievam v kresťanskom speváckom zbore, nacvičovali sme vianočné piesne. Chodila som do DMK do Trnky, kde som pomáhala zdobiť vianočný stromček. V kaplnke PC som sa spolu s ostatnými modlila za deti z chudobných krajín.
2. Páčilo sa mi koledovanie u pani katechétky a u našej starkej, kde nás ponúkli koláčom, klobáskou, čajom a starších ponúkli aj pohárikom.

3. Páči sa mi tu, pomáham modlitbou, modlím sa za krajinu Rarotonga, za jej deti.

Natálka Borková, 6. roč. ZŠ

1. S celou rodinou sme sa začali pripravovať už začiatkom decembra. Pomáhala som piecť vianočné koláče a oblátky, s vianočnou výzdobou v byte aj vonku (dávali sme na stromy svetielka). Chodila som na nákupy. V Trnke som nacvičovala koledy, modlila som sa za farnosť, za chudobné deti, aby boli vo farnosti dobrí ľudia.
2. Celé koledovanie bolo pre mňa pekným zážitkom.
3. Páči sa mi v DMK, pekne sa hráme, súťažime, veľa nových vecí sa dozvieme. Nič by som tu nezmenila.

Sebastián Borko, 3. roč. ZŠ

1. Ešte v decembri. Chystali sme koláče, darčeky...
2. Stromček nám skoro spadol. Ocko ho nesprávne postavil a maminka to potom opravila.
3. Páči sa mi tu, nič by som nenevil, dnes sme pekne skákali na papier.

Dominika Polerecká, 3.roč. ZŠ

1. S prípravou som začala v decembri, pomáhala som pripravovať byt, vykrajovať koláče aj piecť. V Trnke som pomáhala zdobiť stromček, modlila som sa za chudobné deti.
2. Naša starká zabijala kapra a šupiny lietali po celej kuchyni a my sme ich zbierali. Dali sme si ich do peňaženky.
3. Páči sa mi tu, ako sa hráme. Naučila som sa, že nie sú na svete iba bohaté deti, ale aj veľa chudobných, ktorým treba pomáhať. Nič by

som tu nezmenila.

Martinka Stančíková, kvarta, mám 13 rokov

1. Začiatkom decembra som začala robiť poriadok v byte, tesne pred Vianocami som napiekla svoje prvé medovníky, ozdobila som stromček... Vo farnosti 7 rokov spievam v zbere, pripravovala som sa na koledovanie.

2. Ako bola prekvapená naša mama..., lebo dostala trojmetrovú garnížu, ktorá bola položená na chodbe... Boli sme doma aj s bratom, prišiel na Vianoce. To bol zážitok, keď nás pri koledovaní prenasledoval taký tichý pes...

3. Páči sa mi v klube, zlepšujeme si vzťahy medzi sebou, nové veci sa učíme. Chudobným deťom pomáhame modlitbou.

Igor Kevický, 7. roč. ZŠ

1. Koncom novembra som začal robiť poriadok za skriňami... vo svojej izbe.

Tri nedele pred Vianocami sme nacvičovali koledovanie v Trnke. V DMK som sa modlil za deti z chudobných krajín. Chodil som do kostola, miništrujem. Zapojil som sa do vianočnej literárnej súťaže, ktorú vyhlásili v rozhlase.

3. Páčia sa mi tu súťaže. Nie je veľa takých organizácií, kde by sme sa mohli takto stretávať, nič by som tu nezmenil, je tu dobre.

Kristínka Kevická 4. roč. ZŠ

1. Pripravovať som sa začala v decembri. Piekla som koláče s bratom, ozdobovala stromček, a potom som ležala v posteli, lebo som bola chorá. Ešte som nacvičovala koledovanie v Trnke. Chodila som do kostola.

2. Kúpila som našej mame europe-

ňaženku... Bola prekvapená.

3. Páči sa mi tu, nič by som nemienila, najviac sa mi páči, že sme rozdelení do skupín.

Katechétko Jarka

1. Od začiatku Adventu som sa snažila stíšiť, pripraviť sa na dobrú sv. spoveď.

Potom nasledovali tie bežné vianočné prípravy.

2. Zážitok? Dobré som sa zasmiala, keď mi včera hovorila kamarátka, akú si urobila hanbu. Keď videla, že idú k nej koledovať, strčila si tisíčku do vrečka, aby ju mala nachystanú. Koledníci dospievali, posvätili byt, ona dala koledovné a rozlúčili sa. Asi o hodinu si chcela vybrať z vrečka vreckovku a vytiahla tisícokorunáčku. Uvedomila si, že koledníkom vložila do sporiteľne papierovú vreckovku... Začala ich po dedine hľadať, ľudia nechápali prečo. Stretla ich až pred kostolom, kde im povedala, čo sa stalo a „chybu“ napravila.

Horšie by to bolo v Prievidzi, tu chodilo veľa skupín...

3. Detský misijný klub? V mojom srdci to žilo už 4 roky. Keď sú deti spokojné, pre mňa je to výzva, aby som ďalej pokračovala. Bohu d'akujem.

Za pekné odpovede ďakuje katechétko Vierka Mádrová

Krásne zážitky a užitočná pomoc

Aj tento rok sme otvorili svoje domovy, no najmä srdcia, koledníkom Dobrej noviny. Tí ohlasovaním radostnej zvesti podávajú pomocnú ruku deťom v núdzi na africkom kontinente. V našej farnosti sa koleduje od prvého ročníka, čo znamená, že počas týchto Vianoc to bolo už štrnásťkrát.

Dobrá novina má široký záber
Dobrá novina je koledovanie detí spojené so zbierkou pre núdzných v tretom svete a zároveň programom rozvojového vzdelávania počas celého roka. Aktivity zastrešuje eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí.

Koledovanie je vo farnosti predovšetkým šírením dobrej zvesti. Aktivity má však aj podstatne širší rozmer, pretože je vhodnou záujmovou činnosťou pre deti a mladých, ktorí sa prostredníctvom Dobrej noviny formujú. Pri koledovaní sa lepšie spoznávajú a neraz pokračujú vo voľnočasových aktivitách aj neskôr počas roka. Vznikajú priateľstvá malých a veľkých.

Okrem príprav na nácvikoch sa koledníci stretávajú aj na strestkách, na ktorých rozoberajú témy chudoby a možnosti ako ju môžu svojim malým pričinením aspoň trochu zmierniť. Deti sa tiež zúčastňujú tzv. vysielacej pobožnosti, na ktorej ich biskup v rámci liturgie vyšle s dobrou novinou do príbytkov. Takto pripravené sa vydávajú na cestu s vedomím, že robia dobrú vec.

Mladežníci, ktorí deti sprevádzajú, sa učia zodpovednosti a dochvilnosti. Zisťujú, že udržať na uzde krdlik rozšantených detí môže byť neraz poriadne tvrdý oriešok. Deti zas majú krásne zážitky od hľadania ulice či vchodu na neznámom sídlisku cez neľahké prepravovanie sa

Ak chcete podporiť Dobrú novinu v tomto roku a nestihli ste si objednať koledníkov, do konca januára je možné poslať darcovskú SMS. V sieťach Orange a T-Mobile treba odoslať správu s textom DMS DOBRANOVINA na číslo 877.

trinástich ľudí výtahom na najvyššie poschodie, až po skutočne úprimné a dojaté tváre starších, ktorí sa z prítomnosti detí náramne tešia. Spomienky ostávajú deťom v pamäti, odkiaľ im ich nikto ani po rokoch nevezme.

Koledovanie v Prievidzi

V Prievidzi sa koledníci pripravujú v troch väčších spoločenstvách: koledujú deti z Piaristickej spojenej školy spolu s pátrami piaristami a ostatnými nadšencami, mladí pri farskom kostole spolu so spevokolom Bartolomejčatá a deťmi z Detského misijného klubu, a samostatne aj deti a mladí zo Zapotôčiek. Do aktivít bolo tento rok spolu zapojených približne 100 detí a mladých, ktorí so svojim krátkym programom navštívili vyše 150 domácností.

Deti z Piaristickej spojenej školy vykoledovali spolu **70.225,- Sk (2331,04 €)**. Koledníci zo spoločenstva pri Farskom kostole sv. Bartolomeja a spevokol Bartolomejčatá vykoledovali spolu **45.874,- Sk (1522,74 €)** a mladí s deťmi zo Zapotôčiek **11.030 Sk (366,13 €)**.

Výťažok štrnásteho ročníka Dobrej noviny je aj tento rok určený ľuďom v Afrike, ktorí trpia krajnou núdzou

a zároveň nemajú prístup k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti, pitnej vode a iným základným potrebám. Dobrá novina podporuje projekty vedúce k integrálnemu rozvoju človeka. Z výťažku koledníckej akcie, prebiehajúcej na prelome rokov 2008 a 2009, podporí Dobrá novina viaceré rozvojové projekty v Keni, Nigérii, Ugande a Sudáne.

Ako pomáha Dobrá novina v Keni

Pomoc deťom ulice - projekt Uzima Wa Watoto pre osirelé deti z nairobskej štvrte Bahati Estate, projekty rozvoja slumov Mukuru v Nairobi a rehabilitačné centrum pre drogovovo závislých mladých ľudí Mwangaza.

Pomoc deťom s postihnutím - projekty rehabilitácie a fyzioterapeutickej starostlivosti v najväčšom nairobskom slume Kibera a v najzaostalejšom regióne Turkana.

Podpora dospelých - prostrednic-

Nikdy nie je príliš neskoro na dotyk srdca blížneho, ani to nikdy nie je zbytočné. Naša nádej je vždy zároveň podstatným spôsobom nádejou pre druhého a len takto je skutočne nádejou aj pre mňa.

Pápež Benedikt XVI.

tvom vzdelávacieho projektu absol-
vuje kurzy čítania a písania ročne
više 2200 dospelých.

Pomoc ženám - centrum Euphrasia
pre zneužívané dievčatá a ženy zo
slumov v Nairobi, remeselnícke cen-
trum pre mladé dievčatá.

Zabezpečenie pitnej vody - údržba
studní v rámci komplexného projek-
tu na zabezpečenie pitnej vody pre

obyvateľov a zvieratá v regióne Tur-
kana.

Viac informácií o podporovaných
projektoch a o aktivitách Dobrej
noviny nájdete na webovej stránke
www.dobranovina.sk.

Pripravil: Alojz Vlčko
Foto: M. Suvák a archív eRka

SESTRA, KTORÁ VŽDY HOVORILA PRAVDU

Blahoslavená Mária Restituta

Začiatok roka sa u mnohých ľudí nesie v znamení
predsavzatí. Hovoria si, čo budú robiť, prípadne čoho
sa chcú vo svojom živote vyvarovať. Najčastejšie asi
z úst ľudí po novom roku zaznieva: „Začnem chud-
núť, prestanem fajčiť, budem pravidelne cvičiť...“
Čo keby sme si tak predsavzali: „Budem vždy hovoriť
pravdu a konať v pravde.“? Nie je to predsavzatie
ľahké... Sestra Mária Restituta zaň zaplatila životom.

Blahoslavená Mária Restituta
(Helena Kafková) sa narodila 1. má-
ja 1894 v Brne a bola šiestym zo
siedmich detí Márie a Antona Kafko-
vých. Keď mala dva roky, jej rodičia
sa presťahovali do Viedne, pretože
tam mali lepšiu možnosť zárobku.
Helena tu chodila do dievčenskej
meštianskej školy, ale nepatrila me-
dzi najlepšie žiačky - možno aj pre-
to, že u nich doma sa nehovorilo po
nemecky, ale rodičia zotrvali pri
čestine. Po skončení školy pracovala
ako slúžka a predavačka, táto práca
ju však nenaplnila. Po tom, čo zís-
kala miesto zdravotnej sestry
v jednej z viedenských nemocníc
a videla ošetrovateľskú prácu sestier
františkánok, rozhodla sa vstúpiť do
ich rádu. Prijala rehoľné meno Mária
Restituta.

Prvé prekážky

Hoci rodičia Heleny boli veľmi ná-
božní, rozhodnutie svojej dcéry ne-
prijímali ľahko a snažili sa ju od
zvolenej cesty odhovoriť. Ich postoj
bol pre Máriu Restitutu príčinou utr-
penia, ale bola príliš tvrdohlavá na
to, aby sa nimi dala odradiť. Takisto
sa nezlakla obdobia noviciátu, ktorý
jej priniesol asistovanie pri ťažkých
operáciách a prácu na internom od-
delení, kde sa mohla ľahko nakaziť.

Temperamentná povaha

Mária Restituta bola prísna, ne-
ústupčivá a temperamentná, čo jej
nezaručovalo život bez konfliktov.
Niektorí ľudia ju dokonca prezývali
sestra Rezoluta, nemysleli to však
zle. Restituta totiž naozaj bola re-
zolutná v konaní, neznášala otáľanie

a kolísanie. A hlavne mala veľký zmysel pre spravodlivosť, čo jej prinieslo obľúbenosť nielen medzi lekármi a sestričkami, ale aj pacientmi. Ku skutočne chorým bola priam materská, citlivky a hypochondrov však neznášala. Po práci si rada zašla do krčmy, kde si vždy dala guláš a pivo. Nebola asketickou mníškou, čo sa prejavilo aj na jej postave - vážila viac ako 100 kg.

Nové pracovné miesto

V roku 1919 hľadali viedenské fran-tiškanky vrchnú sestru do nemocnice v Mödlingu neďaleko Viedne. Ich nádej, že niekoho nájdú, sa pomaly strácala - primár oddelenia, na ktoré sestru potrebovali, bol totiž vynikajúci odborník, no zároveň veľmi hrubý a konfliktný človek. Sestra Mária Restituta sa na toto miesto prihlásila a dokázala sa s primárom natolko spriateliť, že jej zveroval aj výchovu svojich detí.

Pravdovravná ošetrovatel'ka

Mária Restituta bola vo svojom obo-re veľmi šikovná - niektoré sestry vraveli, že sa im zdá, akoby pri operáciách skôr viedla ona lekárov ako oni ju. Potrebné nástroje im podávala skôr, ako by stihli niečo povedať. Zároveň však bola plná pravdy a dobro pacientov bolo pre ňu prvoradým. Povrchní lekári sa nikdy nevyhli jej neúprosnej kritike. Keď sa v Nemecku dostal k moci Hitler, Mária Restituta nahlas hovorila, čo si o ňom myslí. Nepovažovala ho za spasiteľa tak, ako sfanatizovaný dav. Vedela, že spásu svetu priniesol Kristov, a nie hákový kríž.

V tieni nacizmu

V roku 1938 bolo Rakúsko pripojené k hitlerovskému Nemecku a pre katolíkov svitli tvrdé časy. Sestra Má-

ria Restituta bojovala proti nacizmu najskôr skryte, v roku 1940, keď bolo v nemocnici otvorené nové oddelenie, však odmietla poslušnosť príkaz nacistov zvesiť zo stien kríže. Mala byť za to prepustená z práce, ale keďže za ňu nebola náhrada, zostala na svojom mieste.

Mučenícka smrť

Pre sestru Máriu Restitutu sa stal osudným až rok 1941. V tom čase si totiž dala sekretárkou v nemocnici odpísať dva protinacistické letáky. Gestapo ju za to v roku 1942 zatkllo priamo na operačnej sále. Mária Restituta bola obvinená z velezrady a odsúdená na trest smrti. 30. marca 1943 bola popravená gilotínou. Aj pobyt vo väzení pred vykonaním rozsudku však dokázala využiť na dobro a vďaka nej mnoho spoluväzenkýň našlo cestu späť k Bohu.

Sestra Mária Restituta sa nebála hovoriť pravdu. Bola popravená nie pre to, čo vykonala, ale pre výstrahu katolíkov - aby sa neodvažovali dávať najavo, čo si myslia, tak, ako ona. Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil 20. júna 1998 a jej blahorečením nám sprostredkoval odkaz, ktorý vyznávala celým svojím životom: „Je možné človeka od všetkého vzdialiť, je možné človeku všetko vziať, ale nikto mu nemôže vziať vieru, ktorú má v srdci.“ Práve viera jej umožňovala byť spravodlivou a nebojácnou v každej oblasti života. I za cenu smrti.

Pripravila: Petra Humajová
Životopisné údaje z knihy Ž. Podtější: Sol' zeme a svetlo sveta 5 a internet - www.czsk.net,
obrázky internet

Liturgické okienko

6. január 2009 - Zjavenie Pána - utorok - 2. prikázaný sviatok

Č1 - Vstaň, zasviet', ved' prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou. Iz 60, 1-6

R - Budú sa ti klaňať, Pane, všetlky národy sveta. Ž 72,1-13

Č2 - Ved' ste azda počuli o dare Božej milosti, že pohania sú spoludedičmi skrze evanjelium. Ef 3,2-3a.5-6

Ev - Mudrci od východu sa pýtali: "Kde je ten novonarodený židovský kráľ?" - Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a celý Jeruzalem s nim... Mt 2, 1-12

11. január 2009 - 1. nedeľa cez rok „B“ - Krst Krista Pána

Č1 - Hľa, môj služobník, prviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie. Iz 42,1-4.6

R - Pán požehná svoj ľud pokojom. Ž 29, 1-10

Č2 - Boh nenadržza nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Sk 10, 34-38

Ev - Vtedy Ježiš prišiel z Galileji k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ježiš prosí Jána, aby ho pokrstil. Pán Ježiš sa po krste modlí a vystupuje z vody. Tu sa otvára nebo a zostupuje naň Svätý Duch ako hoblubica. Boh Otec hovorí: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie. Mt 3,13-17

18. január 2009 - 2. nedeľa cez rok „B“

Č1 - Božie svetlo ešte nevyhaslo a Samuel spal v Pánovom chráme, kde bola archa zmluvy. 1Sam 3,3b

R - Hľa, prichádzam, Pane, chcem plniť tvoju vôľu. Ž 40, 2-10

Č2 - Ale kto sa spája s Pánom, je s nim jeden Duch. 1Kor 6,13c

Ev - Keď Ján videl Ježiša, povedal: "Hľa, Boží Baránok." - Dvaja Jánovi učeníci idú za Ježišom. Vidia, kde býva a zostávajú u neho celý deň. Potom s radosťou povedali Petrovi: Našli sme Mesiáša! - Neskôr sám Ježiš vraví Petrovi: Budeš sa volať Skala. Jn 1, 35-42

25. január 2009 - 3. nedeľa cez rok „B“

Č1 - Mužovia z Ninive uverili Bohu, vyhlásili pôst a obliekli sa do vrecovín... Jon 3, 1-5

R - Ukáž mi, Pane, svoje cesty. Ž 25,4-9

Č2 - A tak, bratia, hovorím, čas je krátky, tvárnosť tohto sveta sa pomíňa. 1Kor 7,29-31

Ev - Ježiš hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“ Mk 1, 14-20

Pripravila A. Karaková

IX. farský ples

ktorý sa uskutoční
v sobotu 7. februára 2009
o 19.00 hodine
v jedálni Spojenej strednej školy
na ul. Vansovej v Prievidzi.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina **Necpalanka**.

Vstupenky v hodnote **17 € (512,14 Sk)** si môžete zakúpiť každú **stredu od 17.00 do 17.30 hodiny do 4.2.2009** v sakristii farského kostola.

Bližšie informácie u p. Milana Petráša na tel. čísle **0905 / 166 571**, e-mail: petras.milan@gmail.com

Všetky deti pozývame na

Detský maškarný ples

v Jedálni SSŠ v Prievidzi
na ul. Vansovej (pri Priemstave)

8. februára 2009 (nedeľa)

14.30 - 17.00

Po skončení maškarného plesu bude zábava pre mládež od 17.30 do cca. 21.00.

Farská kronika

od 25. novembra 2008
do 26. decembra 2008

Do farského spoločenstva
sme sviatosťou krstu prijali:

Alexandra Oboňová
Adriana Kohútová
Nicolas Súkeník
Jozef Kotian
Nina Lišková
Adam Pánis
Adam Steranka
Dávid Kucho
Tobias Belohorec
Martina Bartovičová
Samuel Hlinka

S kresťanskou nádejou na
stretnutie vo večnosti sme
sa rozlúčili so zomrelými:

Magdaléna Uhliarová, 82 r.
František Kaifer, 69 r.
Pavína Magdinová, 92 r.
Jozef Chúpek, 66 r.
Emil Ochát, 83 r.
Monika Krajčiová, 42 r.
Vojtech Jóčík, 60 r.
JuDr. Juraj Galovec, 66 r.

Odpocínute voňné dary
služiam, Pane ...

Farskí umelci pozor!

Vo februári má sviatok blahoslavený Fra Angelico, patrón umelcov. Preto sme sa rozhodli Bartolomej v tento mesiac pripraviť v duchu umenia. Radi by sme uverejnili ukážky z tvorby našich farníkov - básne, krátke prózy, výtvarné diela a iné. Ak patríte medzi tých, ktorí sa na svet pozerajú umeleckými očami, neváhajte a pošlite nám ukážky vašej tvorby, prípadne nám odporučte niekoho, koho by sme s touto prosbou mohli osloviť.

Redakcia

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

ICLic. Pavel Michalovič, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
M. Kvetová, P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná a zadná strana,
str. 2, 7 - M. Suvák, str. 8 - M. Melicherčíková, str. 6, 10, 11- J. Ugrocyová

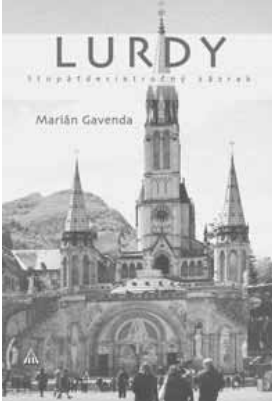
Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Knihy z vydavateľstva LÚČ

Marián Gavenda:

Lurdy 200 Sk (6,64 €)

Stopäťdesiatročný zázrak

Publikácia má darčekový a spomienkový charakter. Je plná nádherných fotografií pripomínajúcich život sv. Bernadety Soubirousevej, ale aj takých, ktoré zachytávajú atmosféru tohto pútnického miesta - atmosféru modlitby, dôvery a nádeje. Z textu sa dozviete o dôležitých momentoch zo života svätice a jej rodiny, o poslanstve, ktoré zanechala svetu. Nájdete tu pozorne opísané jednotlivé miesta Lúrd a ich duchovnú hodnotu pre pútnikov. Povzbudí vás tiež uzdravenia, ktorých štatistiku publikácia prináša.

S. Stadtfeldová, U. Thonissenová:

Martin 120 Sk (3,98 €)

Máte vo svojom okolí malého Martina? Možno aj on pozná príbeh o sv. Martinovi, ktorý rozťal svoj plášť a polovicu dal žobrákovi. V nádhorne ilustrovanej knižke mu môžete sprostredkovať životný príbeh tohto svätca, ktorý sa najprv túžil stať vojakom ako jeho otec. Bol usilovný a odvážny, čoskoro sa stal dôstojníkom rímskeho jazdecktva. Ale prečo sa volá Martin z Tours a prečo je taký obľúbený a slávny? Čítajte deťom príbehy svätca, ktoré prinášajú estetický zážitok, ale aj povzbudenie budovať svoj život na skutočných hodnotách.

Meryl Doneyová, Gaby Hansenová:

Vrabčekovo víťazstvo 120 Sk (3,98 €)

Ako sa vrabček prestal báť

Krásne ilustrovaný príbeh pre deti, ktorý môže byť pomôckou pri výchove. Aj vrabček sa často bál a býval smutný, lebo nemal dost' odvahy. Prečítajte deťom, ako sa zmenil, určite ich povzbudíte k odvahe.

Tieto a mnohé iné tituly z vydavateľstva LÚČ dostanete v predajni na Nám. Slobody 19 v Prievidzi. Otvorené pondelok - piatok 8.00 - 18.00, v sobotu 8.00 - 12.00.

Viac informácií o knižných tituloch vydavateľstva nájdete na internete na www.luc.sk.

VIANOCE MLADÝCH V NAŠEJ FARNOSTI

Betlehemské svetlo - Koledovanie - Výlet na Kl'ak - Silvester

